

Ráðherrann fyrir rannsóknarrétti.

Land-leysisurinn hefur þert sér lítið fyrir og hefur ~~þessi~~ afdráttur
ráðherrann fyrir rannsóknarrétti: Látið hann svara sér í sína göngu vísni
yfir fjölmargar spurningar út af einhverri „níðgrein“ sem segur var ekki
annad en sálshó samleiðurinn, ekkert annad en það sem allir menn
vissu; aðeins seth svart í hvítt. En það er svo sem ekki í fyrsta
stípti - væður máshé heldur ekki í síðasta stípti - sem sé af-
dráttur kemur fyrir „réttinn“. Í fyrsta stípti sjá um vísni
kenninga - afvísingar umfling - með: í réttinum 5. ágúst 1871
og er frá boðinu yfir hann þjófuadur (á úri þjáma sál. Sjá þessu sam-
er hann (sá afdráttur) þrotti og segur: að komu þó á annan þelt
sem erjinn þekki da hefur þelt að öðru en ráðveidni. Það niál
þelt niður, nema hvað veru hann í hugbótum manna sem þekku
báð þeltana og ekki þeirra. Ni verur hlé á; það komu fyrir
aðeins ómerkileg mál(?) við og við, svo sem um sandasölu, hrossa-
sölu, barn eignir og uppséttu língur, aðeins við og við og 1891
5. januar kemur út 1. blað af Þessu þingi. Þar er hátíð með
mikilli förlu og óþakann fællni í sínu af mestu heidursmönnum
þessa lands Ambranus E. Th. Jónsson, hann sakadur um mögnan
fjandrætt og fleira gáðgæti. Líkur heldt út fyrir að þessu andinn sé
sá hinn sami sem í því máli rétti yfir þutkann til að sýna hein-
leik sinn af öllum af stjórnum af blánum: Aft látið leida í leypu-
nu sem var mikilvægt hlutur. Það skrif allh (og árásmar/
dout dautt og ómerkileg; en hugbót manna og vísni; því lífir eru.
Þess komu ár út 3 ár inn sífelolan blaðskammur um heidvirkni.
menn og er áttinn vitandi af þessu er ávallt verið að verja rangar
málstad móti betri vitund, en ávallt gefid; stym ad þar sé verið
ad leita samleiðans, verja hann í líf og blóð; hinni allir íni mále
ielistar.